

Događaj koji niko ne želi da propusti, Međunarodni Wellness & SPA Fest, održan je 09. novembra u u hotelu „Metropol Palace“, u Beogradu, u organizaciji kreativnog tima Turističkog Sveta i Wellness Akademije Peđa Filipović – WAPF, uz pokroviteljstvo Ministarstva trgovine, turizma i telekomunikacija.

Na čelu ovog projekta, treću godinu za redom je Ljiljana Rebronja, direktor/glavni i odgovorni urednik revije Turistički svet i pokretač mnogih, vrednih pažnje događaja koji su imali uticaj na razvoj hotelske industrije i turizma uopšte, na prostoru Republike Srbije.

Prva koja je potencirala povezanost i značaj uporedog razvoja turizma i wellnesa bila je upravo gospođa Ljiljana Rebronja, koja je 90-tih, prateći jedan Kongres u Vrnjačkoj Banji došla na ideju da pokrene projekat Kraljevskih banja Srbije, sa ciljem privlačenja investitora i menjanje funkcije i izgleda ovih „ostarelih dama“ u skladu sa duhom vremena. Ubrzo se našla u ulozi promotera srpskih banja, a potom je usledila i luksuzna monografija „Kraljevske banje Srbije“ („Gastro print“. 2009), u saradnji sa Udruženjem banja Srbije, pod pokroviteljstvom Nj.K.V. prestolonaslednika Aleksandra II. Još vruć primerak Monografije, u kojoj su se našle Vrnjačka, Ribarska Banja, Banja Koviljača, Bukovička, Niška Banja, Sokobanja, Vranjska Banja i Brestovačka Banja, gospođa Rebronja je lično, uručila predsednici ESPA, dr Sigrun Lang.

- To je bila idealna prilika da kroz takav projekat nešto učinimo u korist naših banja koji nismo iskoristili. Tim pre što se zaista radi o banjama koje su podizali i u kojima su boravili članovi kraljevskih dinastija Obrenović, a potom i Karađorđević, ostavljajući materijalne dokaze svog prisustva – kaže gospođa Rebronja.

Znanje i iskustvo o dobrobiti termomineralnih voda na ljudski organizam bilo je poznato još u antičkim vremenima. Na tlu današnje Srbije lekovite vode koristili su Iliri, prve terme (balnee) podizali su stari Rimljani u Sokobanji, Vrnjačkoj i Niškoj Banji. Osmanlije su na tim mestima gradili kupatila (hamame), do danas sačuvana u Prištini (XIV vek), Sokobanji, novopazarskoj i brestovačkoj banji, kao i dva u Vojvodini (Bač i Stari Slankamen).

Knjaz Miloš je često boravio u Brestovačkoj Banji, a u Bukovičkoj, podigao jedan od najluksuznijih hotela na Balkanu u to vreme - „Staro zdanje“. Knez Miloš je posećivao i Sokobanju, a ostali Obrenovići, Nišku Banju. Kralj Petar I Karađorđević je u Brestovačkoj banji podigao dvorac, u Banji Koviljači pomogao izgradnju kupatila, u Ribarskoj banji izgradio hotel. Ono što je njegov otac započeo, kralj Aleksandar je posle Velikog rata nastavio. On se lečio u Niškoj Banji, a u Koviljači je boravio i Petar II Karađorđević. Jedan od letnjikovaca je i danas u funkciji u Brestovačkoj Banji, koju malo ko pohodi, možda zato što je to prva privatizovana banja i vlasnici nemaju sluha da iskoristi ono što je najveći potencijal naše zemlje, niti ono što im je ostavljeno zaveštanjem od kraljevskih porodica.

- Ono što sam mnogo godina kasnije shvatila jeste da mi jedino možemo da igramo na kartu zdravlja, lekovitih termomineralnih voda, koje ne samo da doprinose boljitku svakog ko se tim tretmanima posveti, i preventivi oboljenja, nego i boljitku čitave nacije: smanjuje se pritisak na zdravstvenu i socijalnu zaštitu, ima manje odsutnih sa posla, više energije, više pozitivne i benefita u svakom smislu. Međutim, od 500 do sada evidentiranih izvora u Srbiji, svega 30-tak specijalnih bolnica to i koristi, odnosno svega 5% tog blaga. A mogla bi da bude vodeća u tom segmentu. Tek sa uvođenjem vaučera javila se svest o tome da je to bogatstvo od kojeg bi mogli da profitiramo. Prema analizi, najveći broj vaučera je otišao upravo u banje, što znači da su ljudima potrebne, da u njima vide izvor zdravlja, a na ovaj način su im postale i dostupne – obrazložila je naša sagovornica.

Po njenim rečima, danas se u svetu spa („sanus per aquam” - zdravlje iz vode), redovno vezuje sa wellnessom (kovanica „Well being” i „Fitness” – u značenju zdravog koncepta života). Prema podacima Global Wellness Summit-a održanom u Singapuru sredinom oktobra ove godine, izneti su egzatni podaci o stanju u ovoj oblasti, kako na nivou azijsko-pacifičkog, tako i svetskog tržišta. Na trinaestom Summit-u objavljena je prva velika studija prema kojoj je svetska wellness industrija teška 4,5 biliona dolara, sa predviđanjima Svetske zdravstvene organizacije da će do 2030. putovanja vezana za zdravlje, lečenje, opuštanje i wellness, činiti čak 22% BDP, na globalnom nivou.

Da li je moguće nešto učiniti za naše banje? - Nedavno sam imala razgovor sa Vladanom Veškovićem, sekretarom Udruženja banja Srbije. Činjenica je da sve više banja uvode wellness programe, ali primećeno je da je wellness program, ipak kategorija za malo imućnije koji ne žele da se „mešaju” sa siromašnima i bolesnima. Rešenje bi bilo javno-privatno partnerstvo, odnosno podizanje luksuznih hotela u banjskim mestima, koji takođe raspolažu wellnessom, ali da gosti mogu da koriste tretmane u specijalnoj bolnici. Jedan od dobrih primera je Vrnjačka Banja, odnosno SB „Merkur”, vrhnskog medicinskog centra i luksuznih hotela sa pet zvezdica, u kojima gosti odsedaju. Ovakav model bi po mom mišljenju doneo boljitak čitavoj industriji – kaže naša sagovornica.

Međutim ovaj, kao i prethodna tri festivala ukazuju na pogrešno vezicanje wellness-a isključivo za banjski i hotelski sektor. Pored profesionalnog wellness-a, pod stručnim nadzorom i u specijalizovanom prostoru jeste i onaj koji svako može da sprovede u svojoj kući i ne sa mnogo novca. - O tome mnogo računa vodi Peđa Filipović koji ističe da svako može da nauči masažu i da je koristi kod kuće. To smo i pokazali kroz prikaz masaže beba. Ja bih možda proširila ideju wellness-a i definisala kao „ono što vas čini srećnim”. Wellness nije masaža i relaks, on je i emocija, porodica, prijatelji, vreme provedeno uz muziku, dobru knjigu... Ne vrede mnogo velike priče o wellness-u ako nismo u stanju da sebi svakodnevno dozvolimo neke prijatene stvari – zaključila je Ljiljana Rebronja.

